

ŁAKOTNY (4) ai

a oraz o jasne.

sg f N łakotnâ (1). ◇ pl N subst łakotn(e) (2). ◇ G łakotnych (1).

Sł stp notuje, Cn: łakotne ziele, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w.

1. Smakowity; dulcis, libidosus Mącz (3) : Pistor dulcidarius, Łakotnych rzeczy piekarz/kołacznik. Mącz 300c.

Wyrażenie: »łakotna potrawa« (2): Pulpamentum, Lákoć/ łakotna potrawá/ á zwłafzczá zdrápánego/ álbo z vtłucanego mięśá/ yákoby káfzá vczyniona. Mącz 331a, 192a.

2. Przen: O smakoszu (1) :

Wyrażenie: »łakotne usta« (1): Eruditum palatum Vftá vmieyące dobrze kofztowác/ znáyące fie ná fínákách/ łakotne vftá. Mącz 359d.

Cf **ŁAKOTLIWY**